

[Niels Andersen.]

være grundlag for at tage problemet op til en nærmere drøftelse, idet vi gerne ser bygningskatterne fikseret og derefter afviklet, medens selve grundskylden må omlægges således, at den kommer til at hvile på al Danmarks jord med en ensartet procent.

Når vi fra vor side ønsker en sådan omlægning, hænger det sammen med, at en grundskyld, hvorved man skal betale en rente af den til enhver tid værende jordværdi, må anses for at være mere retfærdig end nogen anden beskatningsform. De penge, der kommer ind på denne måde, skal naturligvis afløse skatterne på indkomst og forbrug. Der er altså tale om en omlægning fra skat til skyld, sådan som vi f. eks. kender det fra den lovgivning, der er gennemført i forbindelse med boliglovene.

Fra landbrugets side hævder man, at ejendomsbeskatningen er ensidig og fortrinsvis rammer landbrugserhvervet. I forbindelse hermed kan det vel være nyttigt at oplyse, at skatteudskrivningen i amtskommunerne for skatteåret 1959-60 formede sig således, at der betaltes 73,6 mill. kr. i grundskyld af landbrugsejendomme og 48,8 mill. kr. i grundskyld af andre ejendomme i amtskommunerne. I ejendoms- skyld betaltes der i alt 43,3 mill. kr., og den samlede amtskommunale ejendoms- beskatning udgjorde således i alt 165,7 mill. kr. Når man dernæst betænker, at den amts- kommunale ejendomsskyldpromille skal ud- gøre $\frac{3}{5}$ af grundskyldpromillen, og at de skattepligtige forskelsværdier fremkommer derved, at der fra ejendomsværdien trækkes den dobbelte grundværdi, samt at der herudover er et af hvert amtsråd fastsat fradrag på mellem 15 000 og 25 000 kr. og endvidere et fradrag på 3 000 kr. for hver lejlighed ud over den første, kan man forstå, at så godt som ingen landbrugs- ejendom har skattepligtig forskelsværdi, altså praktisk talt ingen bygningskatter.

Nu foreslår man altså, at denne resterende del af ejendomsbeskatningen skal fjernes, og hvad vil det betyde? Hvis jeg skal vurdere betydningen heraf ud fra, hvad det ærede konservative medlem hr. Niels Ravn har skrevet i Jyllands-Posten den 7. april, vil det betyde en kapitalisering af dette beløb. Det ærede medlem hr. Niels

Ravn skriver — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat — at

„landbrugets samlede amtsskatter i 1959-60 udgjorde 92 millioner, og kapitaliserer man dette beløb til en rente på 5 procent, betyder det en fortrinsprioritet hos landbruget fra det offentliges side på godt 1,8 milliarder kroner.“

Det ærede medlem hr. H. C. Toft var inde på en betragtningensmåde af samme karakter, men hvor han medtog ikke alene den amtskommunale, men også den sogne- kommunale ejendomsbeskatning og kom til det resultat, at det betød en forskuds- prioritet, der androg 5,6 milliarder kr. Dermed siger de ærede medlemmer i virke- ligheden, at hvis man ophæver denne ejendomsbeskatning, vil de næste ejere af de pågældende ejendomme komme til at betale henholdsvis for amtsbeskatningen 1,8 milliarder kr. og for den samlede ejen- domsbeskatning 5,6 milliarder kr. mere, end de ellers ville være kommet til at betale. Samtidig opretholder man de samme offent- lige udgifter, og dækning herfor skal tilveje- bringes gennem indkomstbeskatningen, så- ledes at de kommende ejere ikke alene får den samme skattebyrde som i dag, men også får en øget rentebyrde og øgede kapitaludgifter. Når dertil kommer, at en fuldstændig afskaffelse af den amtskom- munale grundskyld og ejendomsskyld, så- ledes som den højtærede indenrigsminister oplyste, vil betyde, at en ejer af et enfamilies- hus i en landsby eller en stationsby kun vil få en skattelettelse på ca. 50 kr. og en husmand med en gennemsnitsejendom inden for gruppen 3-10 ha en skattelettelse på ca. 150 kr., medens en gårdejer med en gennemsnitsejendom inden for gruppen 4-12 tdr. hartkorn vil få en lettelse på 1 100 kr. og en godsejer med en gennemsnitsejendom på over 12 tdr. hartkorn vil få en lettelse på 6 200 kr., er det indlysende, at den omlægning af den samlede skattebyrde, der her skal finde sted, vil medføre, at man letter den store ejendomsbesidder på bekostning af den almindelige lønmodtager og den mindre ejendomsbesidder, idet ind- komstskatten i hovedsagen udskrives på disse.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft var inde på betragtninger af lignende art og konkluderede i, at de tal, den højtærede